

ЛЮТИЙ Володимир Іванович (20. 04. 1962, Дніпропетровськ, нині Дніпро) — футболіст (півзахисник, нападник), тренер. Майстер спорту (1982). Заслужений майстер спорту СРСР (1989). Закін. Дніпроп. інститут фізичної культури і спорту (1984). Вихованець футбол. школи «Дніпро-75» (1973–78) та юнац. команди спорт. клубу «Вихор» (1974–77; обидві — Дніпропетровськ). Переможець 24-х Олімпійських ігор (Сеул, 1988). Чемпіон (1983, 1988), сріб. (1987, 1989) та бронз. (1984, 1985) призер чемпіонатів СРСР. Володар Кубка СРСР (1989), Кубка Федерації футболу СРСР (1986, 1989). Виступав за команди «Дніпро» (Дніпропетровськ, 1979–89, 1997), «Шальке 04» (м. Гельзенкірхен, 1990–91), «Дуйсбург» (1991–92; обидві — Німеччина),

«Бурсаспор» (м. Бурса, Туреччина, 1992). У 1992–2001 грав за нім. футбол. клуби. Член збірної команди СРСР (1990–92), у її складі провів 6 ігор, забив 1 гол. У вищій лізі чемпіонатів СРСР провів 226 матчів, забив 49 голів; у першій — 24 матчів, забив 2 голи. У списках 33 кращих футболістів СРСР — на 2-му (1988) і 3-му (1989) місцях. Тренери — А. Бишовець, П. Купрієнко, Є. Кучеревський. Працював тренером команд «Блау-Вайсс» (м. Брюль, 2003–04), «Фортуна» (м. Бонн, 2004–06; обидва — Німеччина), «Локомотив» (Москва, 2007), «Бад-Хоннеф» (Німеччина, 2009–10), пом. і в. о. гол. тренера команди «Ростов» (м. Ростов-на-Дону, РФ, 2010–11). У 2014–15 — гол. тренер команди «Саксан» (м. Чадир-Лунґа, Молдова). Постійно мешкає в Німеччині.

В. А. Старков

Бібліографічний опис:

Лютий Володимир Іванович / В. А. Старков // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59967>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).